

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
În America pe aa 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

M. Sa Regele între săraci

Oamenii năcăjiți de prin părțile marginase ale Bucureștilor au avut zilele trecute o mare mângâiere și încurajare, între multele năcazuri și lipsuri în cari trădesc. M. Sa Regele anunțase, prin mareșalul palatului, că în săptămâna aceasta dintre 22—28 Februarie nu mai primește audiențe la palat din cauza unei călătorii ce va face-o prin țară, cu scopul de a vedea însuși M. Sa, cum trădesc oamenii. Călătoria aceasta de informații era vorba că se face anume în Bucovina. Toată lumea a rămas surprinsă când s'a aflat, că Joi după masă M. Sa, însoțit de două persoane de încredere dela palat, a plecat cu mașina prin cele părăsite și uitate de Dumnezeu străzi ale Capitalei. M. Sa a intrat la câteva oficii polițienești, să vadă cum își fac funcționarii slujba. Într'un asemenea oficiu M. Sa a nimerit tocmai în timpul când polițaiul asculta pe câțiva indivizi descoperiți ca rău făcători. M. Sa a cerut slujbașului să facă tot ceace e în slujba lui ca și când ar fi numai singur în birou, iar M. Sa a urmărit mersul lucrărilor.

În altă parte M. Sa a intrat în casa unei femei năcăjite, cu șapte copii. Convingându-se de năcazurile și lipsurile femeii, M. Sa i-a dat un ajutor în bani și a înscris-o printre cei cari au dreptul să capete mâncare de la bucătăria palatului regal.

Cât ce au auzit oamenii din jur că M. Sa Regele e acolo între ei, au alergat cu mic cu mare în jurul M. Sale. M. Sa a stat de vorbă cu toți năcăjiții locului, dându-le multora ajutoare în bani. La plecarea spre palat oamenii au ovaționat pe Rege. —

A treia zi, adică Sâmbătă, ziarele din capitală aduceau o veste ca-n povești, sub titlul: „Masa săraclor la Palatul Regal”. Iată știrea: Vineri la orele 11.45, un număr de 500 de săraci din capitală au fost chemați la serviciul de asistență și conduși la Palatul Regal, unde li-s'a servit masa. Masa a fost așternută în sala cea mare a gârzii Palatului, care se află în aripa din spate a Palatului Regal. E o sală mare, încăpătoare, ce servește și de sală de gimnastică. Mesele au fost aranjate frumos, de jur împrejur.

Prezentându-se și 250 de nevoiași, M. Sa Regele a poruncit ca acestora să li-se împărțească hrană rece. Personalul palatului a împărțit celor 250 infirmi (nevoiași) pachete cu câte o pâine, brânzeturi și mezeluri.

La orele 12 s'a servit masa săracilor. Masa, compusă din o jumătate de pâine, un borș cu carne și mezeluri, a fost servită de către personalul din garda Palatului. M. Sa Regele a trimis adjutantul de serviciu ca să se informese, cum desurge masa săracilor.

M. Sa Regele, informat de mizeria, în care se sbat nevoiașii Capitalei, a poruncit, ca, începând cu Miercuri, să se dea zilnic la Palat masă la o sută de săraci. Primăriile Bucureștilor vor fi invitate să trimită în fiecare zi câte 100 de nevoiași la Palat.

Un public foarte numeros, mișcat de această faptă a M. Sale, a urmărit în cursul zilei mulțimea săracilor ce intrau la Palat. —

Până aici știrile noastre.

Credem că nu e lipsă chiar de loc să lăudăm aceste fapte minunate a Majestății Sale. Faptele se laudă dela sine. Avem un rege, cum ni l-am dorit în visurile noastre cele mai frumoase, nu numai frumos și bine făcut, asemenea unui Făt frumos, ci și înodfat și milostiv și cu trageri de inimă către popor. Care rege și din care țară a mai făcut astfel de fapte? Cei mai mulți stau încunjurați de gardiștii lor și li-e groază să se arate între popor. Iar când se arată, orașul e împănăt de sute de dedectivi și polițiști. Regele nostru se plimbă singur pe stradă, pe jos și în automobil, și stă de vorbă cu cetățenii, iar acum îl vedem printre săraci și dând masă săracilor. Nu cu arme, nu cu polițiști, nici cu dedectivi, ci cu milostenia și împărtășirea necazurilor se înarmează, și aceste arme ni-l vor apăra cu siguranță și ni-l vor păstra încă mulți ani, spre fericirea țării și a poporului cărmuit de el.

Fapta Majestății Sale trebuie însă privită și din alt punct de vedere. Avem atâția milionari și oameni bogați în țară, cari ar putea învăța ceva din această faptă a Majestății Sale, cari ar putea împărți și ei milostenie, dacă nu la câte o sută, cel puțin la câte 2—3 nevoiași. Să-i vedem, mișca-se-vor și urma-vor această pildă strălucită, ori vor adevări și de aici înainte vorbele sfintei Scripturi, că mai ușor ti este cămilei de a intra prin urechile acului, decât bogatului întru împărțirea lui Dumnezeu.

Să ne trăiască Majestatea Sa Regele Carol II întru mulți și fericiți ani, precum și bogații milostivi oari îi vor urma pilda!

Comuniștii se gândesc la un „marș” asupra Bucureștilor? Poliția din București a fost înștiințată, de planul comuniștilor de a face un marș asupra Bucureștilor. Îndată ce s'au aflat aceste știri, poliția și siguranța au început a face cercetări pe la casele celor bănuși a fi comuniști. S'au aflat la mai multe persoane manifeste revoluționare și cărți, în cari se scrie credința comunistă. Au fost arestate foarte multe persoane.

Mai multă atențiune! Marși în 24 Februarie, la orele 8 seara, s'a transmis (trimis), dela postul de radio al Vaticanului, vorbirea tradusă în românește a sf. Părinte dela Roma, pe care a ținut-o săptămâna trecută la radio pentru lumea întreagă. Știrea, că vorbirea Papei se va transmite și în românește, au adus-o și ziarele românești. Toată lumea catolică din România, și suntem binișor peste două milioane de catolici, aștepta cu drept cuvânt, ca conducătorii radio-ului dela București să transmită această vorbire a Papei. Dar nici prin gând nu le-a trecut. Se vede că le-a fost frică, nu cumva ortodocșii noștri să vadă că Papa nu este un mâncător de ortodocși, ci un părinte bun și minunat. N'are a face. Ceice am voit să ascultăm această vorbire, am ascultat-o direct, prin zând chiar postul Vaticanului. Ne gândim însă că s'ar fi convenit s'o facă aceasta postul dela București. — Aproape în aceeaș vreme, Luni seara tot la oarele 8, postul Katovice din Cehoslovacia a pus pe o doamnă cehoslovacă să vorbească românește pentru românii din Cehoslovacia. Și știți, căți români sunt în Cehoslovacia? 15 mil. Ei bine postul Katovice le face plăcerea celor 15 mil de români din Cehoslovacia să-și audă dulcea limbă a maicelor, postul dela București însă nu face plăcerea celor 2 milioane și jumătate catolici să audă vorbele de mângâiere și de binecuvântare ale Părintelui lor sufletescl Zău, nu e frumos, Domnilor!

Un „ordin” contra învârtelilor. Noul director general al Căilor Ferate Române, a dat în zilele acestea tuturor supușilor săi un ordin prin care se opresc toți funcționarii C. F. R. de a mai face „învârteli sau afaceri”. În ordin se spune anume că funcționarii C. F. R. sunt opriți a primi daruri, fie în bani fie în alte lucruri, dela orice persoană străină de slujba sa. Cel cari se vor prinde făcând asemenea învoletii vor fi aspru pedepsiți, atât funcționarul care primește cât și cel care-l dă.

Viscol și zăpadă mare. Din Ungaria se anunță că în toată țara viscolul bate cu furie. Vântul este însoțit de o ninsoare mare. În multe părți vântul a rupt firele telefonice și aruncând zăpada dintr'un loc într'altul, a troenit-o pe calea ferată, oprind circulația trenurilor. Tot așa de mare iarnă se vestește și din Cehoslovacia. Aci din cauza zăpezii mari, un tren accelerat a fost oprit în drum. O zi întreagă au trebuit să lucreze 250 de soldați ca să poată face drum liber trenului. Tot cam așa se anunță și din unele părți ale țării noastre. Va să zică pe unele locuri iarnă aspră, iar în altele — cum e și la Blaj — început de primăvară dulce.

Omul durerii

La plinirea vremii se naște în Betleemul Iudeii un copil, nu într'un palat, nici într'o casă barămi, ci într'o peșteră pe hotar. Mamă-sa n'are cu ce-l încălzi, nici cu ce-l învălui și nici cu ce-l încălzi, așa că se bucura de căldura pe care o răspândeau animalele din peșteră. Iacă nu trecuse binebiata mamă-sa peste această durere, pe care i-o mărise încă faptul că se știa coboritoare din familia regească a lui David, iară despre fiul ei îi spusese ingerul: „Sfântul, ce se va naște din tine se va chema Fiul lui Dumnezeu; și-i va da lui Dumnezeu scaunul lui David tătâne-său. Și va împărăți în casa lui Iacob în veci, și împărăția lui nu va avea sfârșit” (Luca 1, 36 și 32, 33), — când Irod s'a mâniat foarte și a trimis în Betleem și în toate hotarele lui, să ucidă pe toți pruncii de doi ani și mai mici (Mateiu 2, 16), crezând că astfel va putea ucide și pe noul născut rege din peștera Betleemului. Dară Iosif, tatăl său crescător, sculându-se, la statul ingerului, a luat pruncul și pe muma lui, și s'a dus în Egipt (Mateiu 2, 14), unde a stat până după moartea lui Irod. De atunci până la vârsta de 30 de ani, acest prunc lucră, ca oricare meseriaș, în lucrătoarea de teslar a crescătorului său.

Își începe apoi adevărata sa activitate, și gustă din paharul durerii, cum n'a mai gustat încă nici un om din lumea aceasta. Câtă durere a simțit el, când observa nepriceperea, reaua credință, nerecunoștința și răutatea acelor pentru cari din ceruri s'a coborât, pe pământ s'a arătat și eu oamenii a petrecut! Văzând el durerea sa și durerea atâtor altor tovarăși de suferințe, zice: »Și cu botez am să mă botez, și cum mă strămtoresc, până când se va sfârși» (Luca 12, 50), înțelegând sub acest botez suferințele patimilor sale, cari îi umplu tot trupul de dureri.

Și patimile sale sunt de fapt așa de grozave, cum n'au mai fost ale nici unui om din lume. Nici un membru al trupului său n'a rămas fără suferință. După bătaia cu sbiciurile îi mai rămăsese doar' capul fără suferință, atunci însă le vine soldaților în minte o glumă proastă, ca să-l încoroneze cu cunună de spini, și capul bunului Mântuitor se umple și el de sânge, așa că cu tot dreptul cântă biserica noastră după evanghelia a noua din seara Joiei Patimilor: »Fiește care mădular al sfântului tău trup a răbdat ocară pentru noi: capul spini, fața scupiri, fălcile lovituri cu palme, gură gustarea oțetului celui amestecat cu fiere, spatele biciuri și mâna trestia; întinzările a tot trupul pe cruce, închieturile cuie, și coasta sulită». În această stare grozavă a trupului, și sufletul ajunge la culmea suferinței, ceace ne arată cuvintele de pe cruce: »Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai lăsat?» (Mateiu 27, 46). Acel »iată omul» rostit de Pilat exprimă un adevăr mare: iată omul, care a pățimit mai mult decât oricare dintre voi, iată reprezen-

tantul durerii și al suferințelor neamului omenesc, care a împrumutat în persoana sa toate lipsurile, vaietele și chinurile omenirii, așa că el poate cu drept cuvânt răspunde cu sf. Pavel acel: »și eu» (II. Cor. 11, 22 și celelalte), adică toate suferințele pe cari le-ai avut tu, omule, le-am avut în măsură îndoită și eu, Mântuitorul tău.

Hristos a murit, dupăcum spune și Giovanni Papini în așa Viață a lui Isus, iar trupul sfredelit spânzură din ziua aceea pe o cruce nevăzută, înfiptă în mijlocul pământului. Sub aceea cruce uriașă, ce picură încă de sânge, merg să plângă răstigniții în suflet, și toate smunciturile luzilor n'au putut-o doborî. Crucea, acest arbore lipsit de crengi și de frunze, batjocorit mai înainte stăpânește astăzi, de pe muntele Golgota, lumea întreagă, acest arbore mângăie o lume întreagă. Iară icoana de pe cruce ne spune parcă tătura: »Voi toți ceice mergeți pe cale, întoarceți-vă și vedeți, de este durere ca durerea mea» (Plângerile lui Ieremie 1, 12).

Am spus că nimenea n'a suferit atâta, cât a suferit Mântuitorul. Mai adaug acuma, că nimenea n'a suferit ou atâta liniște, răbdare și vrednicie ca el. Intreagă ținuta sa în vremea patimilor, tăcerea sa cu adevărat regească, cuvintele sale pline de vrednicie de pe cruce, sunt cu adevărat unice în lumea întreagă, așa că cu tot dreptul îl admiră toată lumea. De altfel aceasta a și prorocit-o el, încă fiind în viață: »Și eu, de mă voi înălța de pe pământ, pe toți îi voi atrage la mine» (Ioan 12, 32). Iar ca aceste cuvinte să nu le înțelegem greșit, că adică ar fi vorba de înălțarea sa la ceruri, adaugă numai decât evangelistul: »(și acestea zicea, însemnând, cu ce moarte era să moară)». Răstignit pe cruce, el a luat asupra sa tot blestăm și toată pedeapsa păcatului, a supt cumva în sine toate durerile și suferințele omenirii, și acuma sângele și ranele sale strigă către omenirea suferindă: »Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați, și eu vă voi odihni pe voi» (Mateiu 11, 28).

Prin patimile sale el n'a scos din lume suferința, ci a schimbat-o într'o putere mare, mijlocitoare de viață. El însuși se așează în fruntea omenirii, suferind în fruntea celor cu dureri și necazuri, și-i îndeamnă să-l urmeze, zicând: »Celce nu-și ia crucea sa și nu vine după mine, nu este vrednic de mine» (Mateiu 10, 38) și tot el îi întreabă pe apostoli și prin ei pe noi toți: »Puteți bea paharul pe care-l voi bea eu? Și să vă botezați cu botezul, cu care eu mă voi boteza?» (Mateiu 20, 22), înțelegând aici sub pahar, paharul suferințelor, iar sub botez, durerea, care asemenea apei, cuprinde întreg trupul omenesc.

Sfântul Pavel și vorbește de o zilnică moarte a sa: »În toate zilele mor (adecă sunt în primejdie de moarte), fraților» (I. Cor. 15, 31); »în toată vremea purtăm omorrea Domnului Isus în trup, ca și viața lui Isus să se arete în trupul nostru» (II Cor. 4, 10). »Au nu știți că oricâți în Isus Hristos ne-am botezat, întru moartea lui ne-am botezat? Căci ne-am îngropat împreună cu el prin botez spre moarte, ca precum s'a sculat Hristos din morți prin mărirea Tatălui: așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm. Căci de suntem altoiți după asemănarea morții lui, deci și învierii lui vom fi părtași». (Romani 6, 3—5). Și tot sfântul Pavel ne îndeamnă să purtăm ocară lui Isus (Evrei 13, 13),

iară, la Galateni 6, 17, recunoaște că ranele Domnului Isus în trupul său le poartă, înțelegând sub acestea ranele vindecate după bătăile pe cari le-a suferit pentru Hristos.

Așadar sf. Pavel și-a luat crucea și a mers după Hristos, el a putut bea paharul pe care l-a beut Isus și s'a botezat cu botezul cu care el s'a botezat. O să vedem, în cele ce urmează intrucât l-am ascultat și alții pe Mântuitorul.

Părintele IULIU

„AGRU” la Ipp

(jud. Sălaj)

S. Liturgie a celebrat-o Păr. Ilie Vetișan preot local (harnic-muncitor) și Păr. Teofil Bălibanu, prof. de religie în Șimleu, care a și predicat despre „Trăinicia Bisericii Catolice” pe care nici porțile iadului nu o vor birui. După masă la orele 3 s'a ținut o frumoasă și interesantă ședință, la care a vorbit: dl Judecător Dr. C. Meseșan (etape din istoria omenirii); dl Prof. univ. Dr. Emil Lobonțiu (dragostea creștină și mulțumirea cu ce și-a dat Dumnezeu); dl Notar Vasile Podariu (credințele deșarte) și Păr. Teofil Bălibanu (zugerăvite persoana sf. Părinte a Romei, Papa Piu, arătând dorința sf. Părinte: de-a sprijini „Acțiune Catolică”, la noi cunoscută sub AGRU). — Au fost mulți credincioși (și intelectuali) de pe comunele vecine, și adunarea a fost pătrunsă de o însuflețire generală și de o dragoste supunere fiască față de P. F. Părinte al Romei. Le-a impus mult prezența dlor Meseșan și Lobonțiu din Șimleu, cari deși laici, n'au stat îndoială să jertfească timp și bani pentru a face mici apostoli laici ai lui Hristos. Dacă politică ce — se zice — că stăpânește Șimleu îi împlinedcă să lucreze pentru „Agru” la Șimleu, munca o depun în alte locuri, tot spre mărirea Regelui Hristos. Felicităm pe asemenea laici (în timp ce condamnăm pe cei ce s'opun Agru-lui), și pânăce Biserica Catolică avea asemenea filii, va continua a înflori și ciuda urei tuturor îndlavolților. Și aceasta până la sfârșitul veacurilor.

Se mai cuvine laudă părintelui Vetișan care e bun preot și părinte.

Fapte frumoase din Mihăile

Sunt unele parohii, despre cari nu s'are scris nimic, ori aproape nimic, în gazeta noastră, fiindcă nu ne-a trimis nimenea nici o știre. O astfel de parohie este și Mihăile din județul Târnava Mare, posta Buia, popiatul Țichindealului, unde păstorește, cum se vede din faptele de mai jos, Păr. S. L. Raica.

A făcut acest popor puținel, dar mare inimă, în anul 1926, case parohiale noi, frumoase și corespunzătoare, și toate acarete cari se țin de o pospodărie bine pusă în lucrare începând dela cea mai mică până la cea mai mare. A făcut și reparat sfânta biserică, a curățat-o de mizerie, și a înălțat-o în cinstea Domnului, care, din voia lui Dumnezeu, a fost lovită într'un an de trăsnet, zdrobindu-i turle.

Reuniunea femeilor române gr. catolice din Șimleu a cumpărat pentru conducătoarele ei, ca în acest an să cumpăre pe seama bisericii un rând de odăjdii noi în preț de 10,000 Lei. A cumpărat Mineiul trei volume, cu Lei 1880. În locul chivotului vechiu de pe masa altarului, unul nou, preț de 100 Lei, și un dulap pentru păstrarea odăjdiilor noi.

Pe lângă toate acestea parohia Mihăile mai are și câteva mii Lei depunere la Banca Centrală Capitulăra din Blaj.

Să dea bunul Dumnezeu și Preacurata Vergură Maria, sub a cărei patronaj stă Reuniunea Mariană a femeilor gr. cat. din Mihăileni, să le ajute și să încununeze inima lor și pe mai departe, cu credință tare și iubire față de Preacurata Vergură Maria și de dumnezeescul ei Fiu. Pilda parohienilor din Mihăileni bine ar fi, dacă urma-o fiecare parohie, și mai ales Reuniunile Mariane.

O fântână de petrol în plină erupție

În orașul Oklahoma din Statele Unite Nordamericane a făcut erupție o fântână de petrol, tocmai când voiau s'o închidă. Urmarea a fost că întreg orașul și împrejurimile s'au umplut de păcură, așa că săptămâni de-a rândul oamenii au tot curățit casele de păcură.

Din lumea largă

Moartea memorandistului profesor Dimitrie Comșa

În ziua de 15 Februarie c., s'a stins la Sibiu, într'un spital, în vârstă de 85 de ani, bătrânul profesor Dimitrie Comșa, unul dintre ardelenii înfocați, pedepsit de Unguri cu temniță pentru că a luat parte la mișcarea numită a memorandumului. Dar bătrânul profesor dela Sibiu n'a fost numai un profesor bun și harnic, n'a fost numai un naționalist înfocat care, împreună cu Lucaciu, Coroian și Rațiu și cu alți mari ardeleni, a știut să pregătească vremurile fericite de astăzi, ci a fost și un mare iubitor și admirator al poporului dela sate, care din cămășile și oprezele, din covoarele și scoarțele, din furcile și uneltele gospodăriei țărănești din Ardeal a făcut un album minunat, care a adus fală un numai numelui său ci și neamului și țării.

Nu e mirare deci că Majestatea Sa Regele, auzind despre moartea acestui mare luptător, l-a distins după moarte cu marea cruce a ordinului Ferdinand I., iar statul i-a făcut îngropăciune națională. Trupul său fără de viață a fost depus în frumoasa catedrală ortodoxă dela Sibiu și acoperit cu zeci de cununi. Slujba înmormântării a săvârșit-o

însuși P. S. Sa arhiereul și vicar al mitropoliei Stan, care a și vorbit, iar după dânsul au ținut cuvântări dl. ministru Ghiță Pop în numele guvernului, dl. dr. Borcea în numele Senatului, dr. Stoichiță în numele Parlamentului, dl. Colan în numele Academiei Teologice dela Sibiu, dl. Todoran în numele Școlii Normale, păr. Bologa în numele Consistorului și al Astrei, iar dl. I. Popa în numele profesorilor secundari.

În veci amintirea lui!

Marele nostru împrumut din străinătate

De luni de zile se tot vorbește despre un mare împrumut, de vreo 40 milioane dolari, pe care îl cere țara noastră dela marii bancheri din străinătate, ca să mai ușureze marile sarcini ale țării; să se repareze cele drumuri pe cari de 12 ani nimenia n'a mai pus mâna; să se direagă căile ferate și să se mai mulcomească nevoile grele ale țării. Dl. ministru Mihai Popovici se și află de câteva săptămâni la Paris, unde se târ-guește cu marii bancheri, cari dau bagseamă cam greu banul din mână și-l țin cam scump. Insași soartea guvernului național-țărănist atâr-nă dela

Foiața „UNIRII POPORULUI”

Fericitul Don Bosco

Mai anii trecuți scris-am în foaia aceasta, precum și în *Calendarul dela Blaj*, mai multe însemnări despre viața acestui om sfânt, care a trăit și a lucrat în Italia, între anii 1815—1888, fiind preot dela 1841 până la moarte.

Cu inima plină de durere privea zi de zi pruncii vagabonzi, părăsiți de părinți și de toată lumea, flămânzi, zdremțoși, hoinărind toată ziua pe drumuri, înclinați spre toate ticăloșiile și păcatele. S'a interesat de aceste ființe nenorocite, de acești „copii ai nimănui”. I-a adunat la rugăciuni și la învățătură, le-a căutat și le-a dat de lucru, i-a smuls din ghiara pierzării. Cu toate că la început era sărac, totuși i-a ajutat Dumnezeu și Preacurata, de a îndeplini fapte mari, de nici regi și împărați nu le-ar fi putut îndeplini. La moarte (în 1888) a lăsat multe institute de creștere în spirit creștinesc-catolic pentru tinerime, și o tagmă religioasă foarte răspândită (ordul sau cînul *Salesianilor și Salesianelor*).

Din publicațiile Salesianilor am scos și însemnările ce urmează despre viața fericitului Don Bosco, poate le voi tipări cândva și în formă de carte. Până atunci citi-le în coloanele acestei gazete.

Micul orfan de tată — Mama

Marele apostol al veacului trecut, *Giovanni* (Ioan) Bosco, s'a născut la 1815 în Italia, aproape de Torino (Turin), în satul Castelnuovo, cătunul Becchi. A văzut lumina zilei în casa modestă a unor părinți săraci.

Margareta, mama lui, fusese văduvă, când s'a căsătorit a doua oră cu Bosco, dela care a avut doi băieți: pe *Giuseppe* (Iosif) și *Giovanni* (Ioan). Dela bărbatul dintâi i-a rămas un fiu: *Antonie*.

Băiatul cel mai mic, Ioan, era numai de doi ani, când a murit tatăl său.

Biata Margaretă, văduvă a doua oră, trebuia să susțină acuma, din mica moșioară, trei copii și pe mama ei bătrână. Dar și-a pus încrederea în Dumnezeu și credința aceasta a clădit-o în toți copiii ei. Mai ales Ioan era foarte simțitor în privința asta. Când mamă-sa îl agrăia: Ioane, lucru ăsta și ăsta să nu-l faci că nu place lui Dumnezeu — micul Ioan tăcea chitic și nici nu se mai mișca.

Bună mamă de familie

Margareta nu a desperat de pierderea mare a soțului ei. Mama ei era slabă, bătrână, nefiind în stare să lucreze nimic. Toată greutatea gospodăriei apăsa umeri bieteii Margarete. Ea trebuia să are, să samene, să cosească, să secere, să adune de pe câmp. Cu un cuvânt, ea trebuia să îplinească și lucrurile de pe câmp.

Simțul acesta de hărnicie l-a moștenit și Ioan, a cărui viață a fost o muncă neîntreruptă.

Dar ca femeie religioasă știa, că munca e

sfințită de rugăciune și de evlavie. De aceea și copiilor le dădea creștere religioasă. Ii învăța rugăciunile, nu-i lăsa în societatea copiilor desmățați, să asculte vorbe de clacă.

Intr'o zi mergea cu fiii ei la biserică. În față le venia un om guraliv, necuviincios. Ca să nu-l întâlnească și să-i audă glumele nesărate, Margareta se abătu din drum și apucând pe o cărare ocolitoare, zise copiilor:

— Știții cât vă iubesc. Dacă însă ași ști, că și voi veți fi, ca omul acela, când veți fi mari, mai bine aș vrea ca astăzi să muriți!

Cu îndemnuri și exemple de aceste, *Giovanni* deveni modelul copiilor buni. La rugăciunile de seara și dimineața, el era cel dintâiu, care ingenunchia. Nu peste mult, el însuși îndemna pe alții la rugăciuni. Când a ajuns la ceva pricepere, mamă-sa l-a învățat și l-a trimis la scaunul de mărturisire. Prima împărtașanie a luat-o cu o evlavie, ce a uimit pe toți. Toți aceia, cari l-au văzut în biserică rugându-se, ziceau Margaretei: „Fericită mamă ești tu, căci fiul tău pare un inger”.

Micul Ioan se distingea și prin virtutea *ascultării, supunerii*. Dacă prin negrije copilărească făcea greșeli cât de mici și i-se atrăgea atenția, el numai decât se îndrepta.

Intr'o zi, prin nebagare de seamă, a spart un ulcior. El a căutat atunci câteva nuiele, le-a împletit și le-a dat mamei sale cu cuvintele: „*Sunt vrednic să mă pedepsești!*”

Mamă-sa ce să facă? L'a iertat. Trebuia să-l ierte, după ce Ioan și-a recunoscut greșala în mod așa de sincer.

acest împrumut, care dacă se va încheia după cum cer nevoile țării, guvernul va putea cârmui mai departe țara; iar dacă nu, va trebui să facă loc altui guvern.

Știrile din urmă sunt mai făgăduitoare și spun că în săptămâna de 22—28 Februarie împrumutul se va încheia cu siguranță și încă după dorința guvernului. Că lucrurile stau astfel, se vede și din noile planuri de lege, pe care le-au prezentat miniștri la Senat și în Parlament. Intre alte planuri de legi noi este și acela al liceului cu 8 clase, desființându-se liceul buclucaș cu 7 clase, care atâta năcaz și încurcătură a făcut, și care va fi depus nu peste mult pe masa Parlamentului.

Marea adunare a liberalilor duciști la București

Duminecă s'a ținut, la București, sub președinția dlui I. G. Duca, o mare adunare a partizanilor săi, în care l-au recunoscut de șef al partidului, iar D. Sa a cerut puterea.

A spus că trebuie să plece guvernul, că partidul liberal poate ori când să guverneze fiindcă 1) are oamenii cei mai capabili (adecă în stare să lucreze), 2) în toate alegerile parțiale a eșit biruitor, 3) programul lor este cel mai bun și 4) recunoaște pe Regele. A făgăduit că va reduce birurile, va reface țara, va scădea dobânzile, va aduce bani străini în țară, va desvolta industria și comerțul, va încuraja industria, va înfăptui creditul agricol, va șterge datoriile țăranilor, va șterge legea administrativă, va înzestra armata și va strânge la piept pe minoritari.

Atentat contra Regelui Ahmed Zogu al Albaniei

Ahmed Zogu, Regele Albaniei, se afla de câțiva timp în Viena. Acolo a mers într-o seară la operă — teatru cu muzică —. La eșirea din operă doi tineri au încercat să-l împuște pe Rege, trăgând mai multe gloanțe de revolver asupra automobilului în care s'a suit Regele. Intâmplarea a făcut ca nici un glonț să nu meargă acolo unde era dorința tinerilor! Regele Zogu a rămas neatins. În schimb a fost rănit rău colonelul Libohova și ucis pe loc maiorul Lopolo, ambii însoțitori ai Regelui. Uci-gașii erau doi tineri fugiți din Albania, care nu se pot împăca cu domnia Regelui Zogu. Ei au fost imediat prinși de mulțimea de oameni.

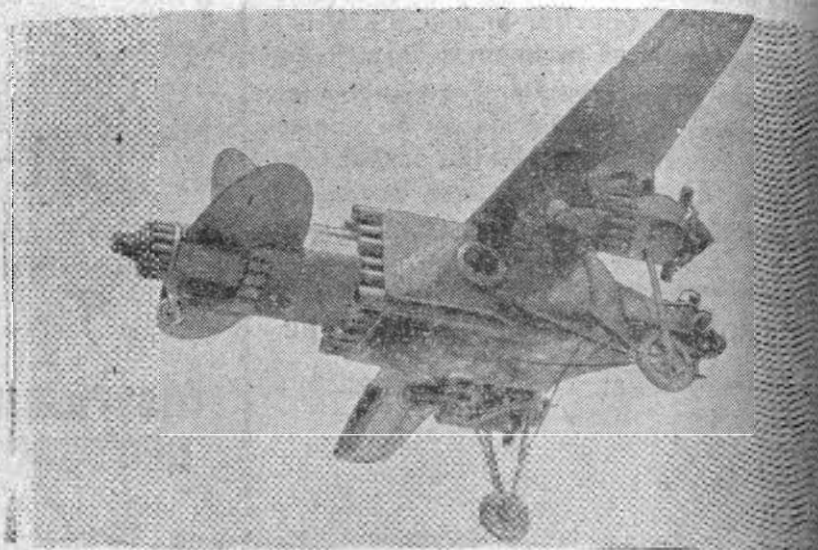
Mari necazuri în Spania

În Spania partidele și-au făcut de cap, ele au stricat țara de așa, încât dela o vreme Regele Alfons XIII n'a mai avut ce face, și a rugat pe Primo de Rivera să facă în țară dictatură, adecă să stăpânească fără parlament, ori cu un parlament ales pe sprânceană. Astfel de dictatură este astăzi, tot din pricina aceea, și în Italia și în Jugoslavia.

Primo de Rivera s'a apucat și a întemnițat pe toți conducătorii partidelor, și apoi a stăpânit cum a crezut el că e mai bine. Dar dela o vreme n'a mai putut stăpâni, pentru că prea era mare

Știința merge într-una tot înainte. Oamenii de știință nu sunt îndestulți cu progresele de până acuma, încearcă să facă mașini de sburat tot mai nouă, mai iuți și mai perfecte. O astfel de mașină de sburat este și cea de pe chipul nostru, care se poate ridica până la o înălțime de 20 kilometri și face la oră 500 kilometri. Este făcută de dl Farmann, a cărui fotografie o dăm tot în numărul de astăzi al gazetei noastre.

O nouă mașină de sburat

numărul dușmanilor săi. A abis deci. Regele a pus atunci alt dictator, care însă nici el n'a putut joi, așa că de curând s'a văzut nevoit să se sfătuiască cu cei mai de seamă oameni politici, dintre cari însă numai unul, dl Sanchez Guerra, s'a încumetat să primească puterea însă cu condiția ca Regele să abdică pentru un anumit timp de puterea sa regească, până când țara va hotărî, dacă mai voinște să fie stăpânită de un rege, sau de un președinte de republică. Atunci regele l-a întrebat, dacă îi garantează ordinea în țară, până se va aduce hotărîrea aceea. Dl Guerra i-a răspuns că nu i-o poate garanta, și a plecat dela Palat, fără de a primi formarea guvernului.

Iată unde poate duce o țară, politicianismul fără inimă și conștiință, politicianismul care mai mult ține la partid, decât la țară! Astăzi Spania e în mare fierbere, republicanii se simțesc ca la cârmă, și poate că nu peste mult vom primi știrea că familia regală este ori alungată din țară ori apoi omorâtă, pentru că spaniolii sunt foarte iuți la mânie și au un sânge fierbinte și clocotitor.

Reginele de frumuseță

De câțiva ani încoace e moda, să se aleagă, an de an, câte o regină a frumuseții. Mai întâiu se aleg după țări, apoi după continente (Europa, America și altele) și pe urmă din lumea întreagă. Aceste regine se numesc cu un cuvânt englezesc „miss”, adecă domnișoară. Astfel avem Miss Franța, Miss Ungaria, Miss Europa, Miss America și pe urmă Miss Universul, adecă a lumii întregi.

Săptămânile trecute o mare gazetă din Elveția a propus să se aleagă și un Miss Elveția. La această propunere „Asociațiunea Elvețiană a prietinelor fetelor tinere” a răspuns următoarele: „O astfel de arătare a frumusețelor este o degradare a noastră a temeilor, cari bine știm că nu cu frumuseța trupească ci cu cea sufletească trebuie să ne fâlim. Nu suntem invoite ca fetele noastre cinstite să fie făcute de priveală, de dragul câtorva gheșeftari internaționali. Pe acele fete însă, cari, momite de frumoasele câștiguri ce li-se pun în vedere, se aruncă în forma aceasta în valvârtejul acestei lumi, le facem atente la următoarele: Singurul lucru pe care-l au și-l pun la loterie. Dacă au câștigat ceva, cele cuminte dintre ele au cel puțin atâția bani ca să aibă cu ce trăi pe viitor, în schimb însă se află în primejdia de a se nimici cu desăvârșire. Iată câteva pilde:

Miss Mexico, Maria Teresia de Land a început relațiuni păcătoase cu un bogat mare. Urmarea a fost că și-a împușcat bărbatul, pe generalul Vidal, pe urma cărei faptă a fost osândită la mai mulți ani temniță. *Miss Anglia din 1923*, dedându-se, câtă vreme a fost miss, cu viața luxuoasă, a furat de pravălie niște hăineturi, pentru care faptă a fost osândită la 3 luni temniță, iară tatăl ei a blăstămat prin o mare gazetă pe acei ticăloși cari i-au stricat fata. În anul 1929 câte „Miss”-uri au plecat cu câțiva agenți pe ocean la America. Dar agenții le-au părăsit iară bietele fete au rămas pe drumuri. În Germania a umblat la cerșite și în sfârșit sosit cu mare greutate, acasă. Miss Rusia tot făcut la datorii, până ce a fost arestată, unde n'a scăpat, decât după mari greutăți, ajutorul unor oameni bogați. Miss Polonia pierdut urma de tot. Și așa mai departe. În Europa de acuma așa de puțin este „miss” care are un copil de 6 luni”.

Până aici răspunsul „Asociațiunei Elvețiene a prietinelor fetelor tinere”. Noi ce mai adaugem la toate acestea?

Gandhi va fi exilat? Ziarul „Herald” din Bombay aduce vestea că guvernul indian ar avea de gând să exileze, adecă să despart de lume, pe fruntașul naționalist Gandhi, împreună cu 200 de fruntași ai mișcării revoluționare. Locul de exilare ar fi insula Sfta Elena unde a fost exilat, tot de englezii, marele împărat Napoleon I. Bonaparte al Franței. Vestea aceasta a produs multă mișcare în lume.

Dl Farmann

Celce a făcut noua mașină de sburat dl Farmann, a cărui fotografie o dăm în acest număr. Acest domn a mai făcut și alte mașini de sburat, cea mai nouă și mai perfectă este în acest număr, a cărei chip îl dăm în acest număr. Farmann a făcut noul aeroplan pe seama Ministerului de aeronautică din Franța.

De ale cantorilor

Chemare către toți cantorii din Transilvania

Iubiți colegi, referitor la congresul general al cantorilor din Transilvania, părerea mea este ca acest congres să se țină la Blaj, deoarece aici este scaunul Metropoliei și tot odată și orașul de unde am primit noi învățături, și diplomele,

De aceea să rugăm ca la acest Congres să ia parte și dnii parlamentari din Blaj, ca toate hotărârile luate de noi să le ducă și să le aștearnă deadreptul la Minister spre rezolvire. Referitor la ziua, când să se țină acest congres, eu unul rog ca să se fixeze această zi din partea comitetului nostru Central din Seini, jud. Satu Mare, care, să mă ierte, dar nu știu ce face, căci nu auzim nimic spunându-ne prin această foaie, prin care ne putem înțelege foarte bine cu toții. Rog și pe această cale tot odată, să ne aducă în curent dacă nu cineva dela Centrală apoi ori și cine altul, cum mai stăm cu aceasta asociațiune, căci eu, care sunt secretarul Cercului Cultural al Cantorilor din districtul Biei, știu numai atâta că noi am plătit câte 150 Lei, total 2375 Lei, pentru toate registrele și sigil, pentru conducerea acestui Cerc Cultural și pentru revista „Cantorul Român”. Registrele le-am și primit toate și statutele tipărite și aprobate de Episcopia Gherlei, în ședința Consistorială ținută în 21 Iunie 1927, dar de atunci tot întrebaiu, ce-i cu ele? Ce și cum mai stau?, dar nimeni nu ne răspunde nimic. Rog, în rândul prim, chiar pe dl protopop Aurel Dragoș, președintele nostru central, să scrie un articol în această foaie și să ne aducă pe toți în curent, cum mai stăm, ce-i de făcut? Și tot odată să fixeze ziua când să ținem Congresul. Aceasta este părerea mea și rugarea mea, dar să mai auzim și alte păreri, căci până la Congres mai putem sta de vorbă prin „Unirea Poporului”, iar la Congres, dacă vom trăi, să ne vedem cu bine.

Nicolae Dulău
cantor în Băia

Pentru „Cărțile Bunului Creștin”

Se vede că totuși au început să placă și „Cărțile Bunului Creștin”, pe cari le scoate păr. profesor Iuliu Maior, redactorul gazetei noastre. Dovada e că doi cetitori nu numai că le-au citit, dar i-au trimis păr. Iuliu și câțiva bani pentru încurajare și pentru tipărirea și pe mai departe a acestor cărți folositoare.

Acești doi cetitori sunt: Gheorghe Cupcea, plugar în Breb, județul Maramureșului, care a trimis 100 Lei pentru tipărirea acestor cărți. Al doilea este un cetitor din America: Ion Munteun, Box 308, Sharon Pa., care a trimis 2 dolari pentru tipărirea broșurei: „Bolșevismul și biserica”. Aceste două sume le-am depus la bancă, și dacă se vor mai aduna, voi încerca să tipăresc din nou numerii 1, 2 și 3, cari s'au vândut și din cari nu se mai află de vânzare nici un exemplar.

Dacă ar mai fi cetitori de aceștia, cu mult mai multe cărți folositoare s'ar putea tipări. La Iași de pildă cele mai multe cărți se tipăresc pe spesele câte unui binefăcător. La noi abia-ți poți scoate banii dintr'o broșură, după 7—10 ani. Să nădăjduim însă că de aici înainte va fi mai bine.

Celor doi cetitori cu tragere de inimă pentru „Cărțile Bunului Creștin”, le mulțumim

Părintele Iuliu

Citiți „UNIREA POPORULUI”

O percepție fără foc. Este vorba de percepția din Alud, în care nu se mai lucrează de câteva zile, din cauza lipsei de foc. Nefăcându-se foc, funcționarii au chemat pe d. Dr. T. Gruța primmedicul județan să constate dacă se mai poate lucra într'o casă, unde nu e foc și frigul e de — 15 grade Celsius. Primmedicul județan a scris îndată un proces-verbal despre această stare de lucruri și a ordonat închiderea oficiului până când percepția va avea lemne de foc. Mai rar o așa rușine ca asta!

Un vestit spărgător arestat. Poliția din Brașov a reușit să pună mâna pe vestitul spărgător Leopold Iosif. După naștere el este din Brălla. Plecat prin țară, cu meseria lui de spărgător iscusit, el a dus spaima și pagubă în multe orașe din Ardeal. Nu mai departe decât în Ianuarie trecut el a spart la banca „Solcia” din Mediaș și a furat un milion de Lei. Pe lângă alte lucruri străine, poliția a aflat la el și un mare număr de bilete de tren „vagons-lits” adevă de aceea pentru Orient-Expres. După ce i-s'au luat în scris toate declarațiile făcute, spărgătorul a fost înalntat la parchet.

Pedeapsă de 1.570.000. Dna Grunblat Rosalia, din Tg. Mureș, care avea o prăvălie în acel oraș, a fost prinsă de autorități că ținea, contrar legii, 61 mașini de aprins, 12.700 pietre pentru mașini și alte lucruri cari lovesc în veniturile statului din vânzarea tutunului, chibriturilor și altele. Sus numita a fost pedepsită din partea Casei autonome R. M. S. (Regia Monopolurilor Statului) cu suma de un milion cinci sute șaptezeci de mii Lei. Toată averea ei este pusă sub sechestru.

În afacerea cu spiritul negru statul român a fost păgubit cu un miliard Lei. Cetitorii noștri au auzit de faptul că fabricile de spirt, aproape toate, au încercat să producă spirt pe sub ascuns, fără ca să mai plătească statului accisul impus de lege. În această cauză s'au făcut multe cercetări și au fost arestate și puse în fața judecății foarte multe persoane. A. Kuhn, unul dintre arestații în afacerea cu spiritul negru, a făcut declarații în fața Tribunalului din Cluj, cari sunt întradevăr îngrozitoare. După cum spune A. Kuhn, statul a fost păgubit în Ardeal cel puțin cu un miliard de Lei la an. El a mărturisit că între tovarășii de lucru ar fi și câteva persoane politice cu mari roluri pe la București. Judecata caută vinovații în această direcție în mare taină.

Nenorocirea unui soldat la Târgu Mureș. În ziua de 3 Februarie a. c. o groaznică nenorocire s'a întâmplat în orașul Târgu-Mureș în următoarele împrejurări: Soldatul Bocșa Traian, ordonanță la dl. lct. Bănulescu dela Liceul Militar, se întorcea într'o camionetă a liceului în oraș dela serviciu de dentistică al Liceului. Cum sta pe o ușa dinapoi, la o schimbare de viteză, nefericitul soldat a fost asvârlit în piața Regele Ferdinand, cu capul de asfalt, ușa pe care stătea deschizându-se. Fiind dus în grabă la spital s'a constatat că sârmanul soldat își fracturase baza craniului. După o oră și jumătate de

agonie și-a dat sfârșitul. La 6 Februarie i-s'a făcut o frumoasă înmormântare, la care au luat parte dl. Căpt. Ionescu Traian, comand. companiei, Loc. Poșar ajutorul său, Loc. Bănulescu și toți foștii săi camarazi, cari îl iubeau foarte mult, fiind un suflet bun și prietenos. Numeroase coroane îi îndoliau carul funebru. La biserica greco-catolică a fost prohodit, iar P. O. D. Părintele Câmpeanu a ținut o mișcătoare cuvântare. Soldatul a fost introdus în locașul de veci în salvele unui pluton de soldați dela Liceul Militar. Nenorocirea a impresionat adânc orașul.

Bomba de la consiliul de războiu din Galați. Mai zilele trecute s'a întâmplat la Galați un fapt care a produs multora înfiorare. Agenții de ai teroriștilor au pus în sala consiliului de războiu o bombă, anume cu gândul ca să omoare pe toți cei cari luau parte la ședință împreună cu dl raportor Manoiliu. Întâmplarea însă a făcut că lucrurile au eșit altfel. Răufăcătorii n'au știut precis care este biroul dlui Manoiliu și au așezat astfel bomba în altă cameră, unde avea birou singur locotenentul Tricacenco. Când s'a împlinit ceasul, bomba a explodat, distrugând ce i-a stat în drum. De asemenea locotenentul Tricacenco a fost rănit grav, dar nu de moarte. Din cercetările făcute s'a stabilit că bomba a fost pusă de teroriștii arestați chiar acolo în închisoarea consiliului de războiu. Bomba se vede că le-a adus-o lor o servitoare din oraș.

Turnul unei biserici calvinești în flăcări. Biserica cea calvinească din Sighet a fost cuprinsă săptămâna aceasta de un foc destul de mare. Turnul, înalt de 70 metri, făcea și slujba de post de observație, de unde pompierii păziau orașul de foc. Întâmplarea a făcut însă, să se aprindă chiar turnul de deasupra pompierei. Acesta n'a observat nimic până n'a izbucnit focul cu furie. Atunci însă

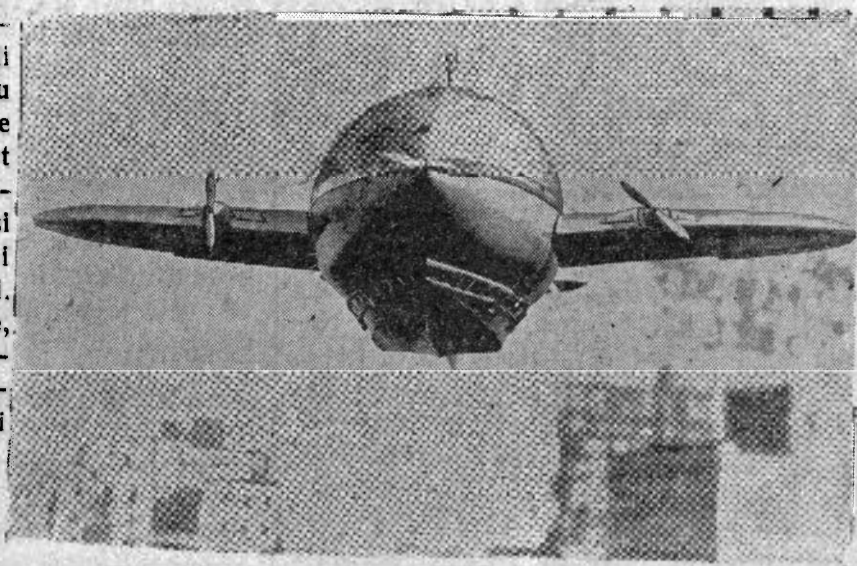
Cum se caută pietrele scumpe

O italiancă a aflat o mașinărie, cu ajutorul căreia poți descoperi vinele de aur, argint, aramă, platină și alte pietre scumpe din pământ. Unealta sau mașinăria aceasta se numește „baghetă magică”. Învățații cei mai mulți își bat joc de ea. Fapt e însă că dacă ascunzi un ban de argint la afunzime de 30 centimetri, bagheta magică îl descopere, iară aurul îl descopere chiar și la afunzime de un metru. Chipul nostru arată, cum caută un italian cu bagheta magică aurul ascuns la afunzime de un metru în pământ.

Un aeroplan curios

Iată un nou tip de aeroplan, ca și care cetitorii noștri nici în chip n'au mai putut vedea, fiindcă e cu totul nou și nevăzut încă. Acest aeroplan e iscodit tot de un american și se spune că este mult mai sigur decât oricare altul. Uitându-te la el de departe, se pare că este globul pământului înaripat. Cică acum-a-l probează și că ar fi foarte minunat.

focul era prea sus și prea mare ca să mai poată fi stâns. Toate încercările pompierilor au fost zadarnice. Turnul a ars până a căzut singur jos. În căderea lui amenința să aprindă și alte căsi din jur, dar acestea, fiind mai jos pompierii, au luat măsuri din timp. Biserica a suferit pagube de peste două milioane lei.

Șapte sute ani dela moartea sfântului Antoniu. Cine să nu fi auzit vreodată ceva despre sf. Antoniu de Padua, a cărui statuă se află în aproape fiecare biserică latină? În Maiu al acestui an se împlinesc 700 de ani dela moartea acestui mare și vestit sfânt. Cu acest prilej se vor aranja mari serbări în Italia. Serbările vor începe la 29 Mai cu o serie de predici. La 6 Iunie se va deschide expoziția de artă creștină. La 13 Iunie se va sluji liturghia de către delegatul Papei, apoi procesiuni. În luna August vor fi tot felul de concerte religioase. La 26 August se va face transportarea rămășițelor pământești ale sfântului. La 6 Septembrie se vor face misiuni sfinte în marea catedrală a sfântului Antoniu. În Decembrie vor începe o serie de conferințe despre sf. Antoniu, care vor ținea până în Ianuarie. Episcopul dela Padua (Italia) a rugat pe toți episcopii lumii, să îndemne pe cât mai mulți credincioși, să meargă anul acesta la mormântul sfântului.

Dunărea se revarsă. Din cauza aerului moale, care stăpânește de câteva zile, apele râurilor se înmulțesc repede. Din multe părți ale țării sosesc vești că cutare sat ori cutare oraș e amenințat să fie acoperit de ape. Mai serioase sunt însă veștile cari vin de la orașele de pe malul Dunării. Numărul trecut al gazetei noastre a adus vestea revărsării Dunării asupra orașelului Vâlcoș, care în bună parte a și fost nimicit de valurile apelor. Stoiurile de ghiață, îngrămădindu-se într'un anumit loc, silesc apa să se reverse. Orașul mai amenințat acum cu revărsarea este Braila, iar în al doilea rând Galații. Autoritățile lucrează însă din răzputeri ca să ferească aceste două orașe de prăpădul care s'a întâmplat la Vâlcoș.

Bandiții atacă iar la drumul mare. De o vreme încoace părea că s'a curățit lumea de bandiți de cel mari, cum a fost Terente, care ani de-arândul și-a făcut poftele, jefuind și băgând oamenii în spalmă fără a fi supărat de poliție și jandarmi. Iată însă că de câteva luni a apărut un alt bandit mare, cu numele Polisciuc. Polisciuc, trăește cam prin sudul Basarabiei, mai ales în părțile băltoase din preajma Dunării. Este un al doilea Terente. Ca și Terente el se abate din când în când prin țară la drumurile unde știe că este umblare de oameni cu pungă plină. Cel mai nou atac de drumul mare l-a făcut în seara zilei

de 16 Februarie pe șoseaua dintre Ploești-București. Bandiții erau și ei cu o mașină, pe care au pus-o de-a curmezișul drumului. Automobilele cari veniau din spre București au oprit, crezând că automobilul din drum este stricat. Oamenii se gândeau să dea o mână de ajutor, când se pomenesc numai cu cinci inși înarmați până'n dinți cari le cereau să ridice mâinile sus. Toți călătorii din patru automobile și două autobuse au fost jefuiți de banii și lucrurile de valoare ce le aveau. Banii luați de bandiți, după cum spun păgubașii, se urcă la suma de 250.000 Lei. După ce toți călătorii au fost jefuiți, bandiții, luând ceva dela automobilele acestora, ca să nu mai poată merge, s'au suit în automobilul lor și au plecat în fugă mare la drum. O domnișoară, dintre cei jefuiți, spune că a mai întâlnit pe unul din bandiți prin Basarabia și că acela ar fi Polisciuc. Poliția a pornit îndată pe urmele hoților.

Contrabandă de mătase în trenul Orient-Expres. În zilele trecute s'a descoperit în gara de Nord, București, o mare cantitate de mătase pe care anumiți contrabandiști voiau s'o ducă în capitală, fără a plăti vama. Ca să fie mai asigurați, ei au pus mătasea în șapte geamantane, — cufere de mână — pe cari le-au suit în Orient-Expres. Fiind anunțate dela graniță de această încercare, autoritățile îndată ce s'a oprit trenul, s'au urcat în vagoane și au căutat după cuferele cu pricina. Deodată într'un vagon, săriră trei inși pe fereastră afară și s'au făcut nevăzuți. Îndată s'a știut că ei sunt cei cu musca pe căclulă. Căutându-se mai cu deamănuntul, s'au aflat șapte cufere pline cu mătase. Contrabandiștii au fost prinși și, strânși cu ușa, au spus multe lucruri năsdărvane. Deocamdată, pentru mătasa adusă în cele șapte cufere, ei vor fi pedepsiți cu treizeci milioane Lei, adică de zece ori prețul mărfii.

Cine e de vină? Aproape toți slujbașii statului sunt în continuă așteptare după lefuri, pe cari nu le-au mai primit dinainte de Crăciun

și alții, de prin anumite părți, chiar din toamnă. Așteaptă oamenii și trăesc cum pot — pe datorie — de pe o zi pe alta, gândind fiecare că de bună seamă nu sunt bani la stat. Dar lucru curios. Joi s'a ținut în București la ministerul de finanțe o consfătuire, la care au luat parte toți inspectorii financiari. În această consfătuire s'a spus anume că din minister hărțile pentru plata funcționarilor pleacă totdeauna la timp. Vinovați pentru întârziere sunt cei dela Administrația Financiară.

A jurat strâmb și îndată a leșinat. Doi locuitori din comuna Merigoala, (lângă Turnu-Măgurele), au adus pe sub ascuns adevărat deca prin contrabandă, mai multe pachete de tutun și țigări din Bulgaria. Fiind descoperiți ei au fost pedepsiți de autoritățile R. M. S. (Regia Monopolurilor Statului) cu amendă de câte două zeci mii lei. Oamenilor li-s'a părut că suma e prea mare și au făcut apel la tribunal. La judecată trebuia să fie ascultat martorul Petru Vilara. Vinovații au băgat de seamă că situația lor depinde dela cece va spune acest martor. De aceea s'au pus pe lângă om cu fel și fel de promisiuni, numai să-l convingă să spună la judecată, că ei nu sunt vinovați. Amețit de cap de atâtea bunuri promise, Petru Vilara, după ce jură pe sfânta cruce, începu să spună cecece știa, adică mai bine zis cecece credea că va fi mai potrivit pentru scăparea celor vinovați. Judecătorul însă a observat din spusese lui, că omul nu spune adevărul și i-a zis: „Bine măi, omule, eu văd, că tu minți; nu știi tu că pe martorul mincinos îl pedepsește și Dumnezeu și legea”? Auzind aceste cuvinte Petru Vilara, care a spus numai minciuni, a rămas ca trăsniț; s'a uitat cu ochii lungi la crucea care-i stătea înaintea... Trupul începu apoi să-i tremure și căzu pe podele în nesimțire. I-s'au dat îndată ajutoare medicale și s'a trezit. Atât el cât și vinovații au recunoscut că au voit să mintă, pentru care faptă cu toții au fost pedepsiți de lege.

În anul 1931 se va elibera Ucraina? Ziare dela Paris, scrise de Rușii refugiați de groaza bolșevicilor, aduc o veste foarte măreață. Se spune anume că fostul președinte al republicii Ucraina, din 1919/20, a dat un ordin de zi către toți luptătorii din fosta armată Ucrainiană, în care îi îndeamnă la luptă pentru eliberarea țării de sub domnia bolșevică. În ordinul de zi se spune: „Anul 1931 va fi anul schimbării și eliberării Ucrainei”. Se va întâmpla așa?

O pedeapsă după gustul celor mulți. Cu câteva numere înainte de Crăciun scriam în Gazeta noastră despre o mare contrabandă (sustragere dela vamă) de spirt, cari s'a făcut pe la Valea lui Mihai, o gară din apropierea Oradiei-Mari. Cercetările de atunci au stabilit vinovații principali și sumele de bani — 500.000 mii Lei — cari le-au primit o singură dată aceștia, pentru a se învoi la călcarea legii.

O marcă postală interesantă

Posta italiană a tipărit, cu prilejul sborului hidroavioanelor italiene peste Ocean în America, interesanta marcă postală, a cărei fotografie o dăm aici. Liniile negre, cari se văd, este stampila (pecetul) postală. Marca face 7 lire și 70 centimese italiene, cecece în bani românești 69 Lei și 30 bani.

După ce s'a stabilit precis vinovăția fiecărui contrabandist, direcțiunea vămilor din Ministerul de finanțe a pedepsit pe călcătorii de lege cu 36 milioane Lei, adică ei, vreo zece inși de toți, trebuie să plătească statului ca pedeapsă suma grozavă de mai sus. Populația din părțile Oradiei mari este foarte mulțumită de această pedeapsă mare, căci de multeori când ceilalți rodeau dinții de foame, unii domni de pe la vamă făceau lux în mâncări și beuturi. Nu tot așa de mulțumiți sunt însă cei pedepsiți. Se spune că mulți dintre ei, la auzirea pedepsei, au leșinat. Ei nu s'au temut că vor fi prinși și n'au pus banii făcuți la o parte. Toți au făcut apel contra pedepsei ce li-s'a dat.

Corpii omului

9. Simțurile

e) **Auzul.** Omul aude cu **urechile**. Fiecare ureche, stă din trei părți: **urechea din afară, urechea mijlocie și urechea din lăuntru.**

Urechea din afară e formată din **sgârsciul urechii** și din **țeava urechii**. Sgârsciul urechii e lipit de cap prin piele și mușchi. Partea din jos a sgârsciului e moale și carnos: **sfârcul urechii**.

Țeava urechii e lungă de vre-o 2—3 centimetri. Intră în osul tâmplar și are mai multe ootituri.

Partea dinlăuntru a țevii urechii este acoperită de peri foarte fini. Tot aici se găsește și un fel de ceară galbenă și amară.

Capătul dinlăuntru al urechii este cuprins cu o piele subțire, numită **timpan sau toba urechii**.

Urechea mijlocie se mai zice și **căsuța timpanului**. E o mică gaură, plină cu aer. Aerul vine de la nas, printr-o țeavă, lungă de vre-o 2—3 centimetri, numită **trompa lui Eustachie**. În urechea mijlocie, se găsesc și patru osișoare, prinse de-oaltă în formă de lanț. Acestea osișoare se numesc: **ciocan, nicovală, os lenticular și scărișă**. Mănerul ciocanului atinge timpanul sau toba urechii, iar scărișă atinge partea cealaltă a urechii mijlocii, anume fereastra, care despărțește aceasta parte a urechii de urechea dinlăuntru.

Urechea dinlăuntru are trei părți: un **săculeț mic** — vestibulul —, lipit de fereastra urechii mijlocii, **trei țevișoare încovoiate** — canalurile semi-circulare — și **melcul** un tub răscuit, ce se aseamănă cu căsuța unui melc.

Melcul e plin cu o materie apoasă, în care se găsesc mici pietricele vâroase, numite **otolite**. Tot în melc se află și capetele firelor nervoase, cari se prelungesc până la creeri, unde se primesc știrile de auz.

Pentruca vorbele, strigătele, cântecul, șoaptele și orice sunete, să fie auzite, trebuie ca acestea să atingă urechea din afară. Sunetele adunate aici, intră prin țeava urechii și lovesc timpanul. Acesta tremură și pune în mișcare osișoarele din urechea mijlocie.

Osișoarele fac să tremure fereastra din fundul urechii mijlocii. Aceasta tremurând pune în mișcare apa și pietricelele din urechea dinlăuntru. Pietricelele mișcându-se ating capetele firelor nervoase, cari primesc știrea de auz și repede o duc la creeri.

Pentruca urechea să poată primi orice știre de auz, trebuie să fie sănătoasă. Dacă auzul este cât de cât împiedecat, urechea este bolnavă.

Imbolnăvirea urechii se poate întâmpla în mai multe chipuri.

1. **Rănirea sgârsciului urechii.** Aceasta poate să vină sau din vre-o lovitură, tăietură, sau din cauza bubelor dulci ori a degerăturilor.

Răniile pricinuite de lovituri sau tăieturi, se vindecă ușor, chiar și atunci când o parte a sgârsciului este cu totul rupt.

Bubele dulci, se vindecă mai anevoie, de aceea e bine să se ceară și sfatul doctorului. Pe sate se obicinuește să se pună pe bube dulci piatră vânată, arsă în foc, zdrobită bine și amestecată cu smântână.

La degerături, se ungrănesc cu vaselină și se apără de frig.

2. **Ceară în ureche.** Mai ales acolo, cari nu-și curăță urechile, se adună ceară multă în ureche, formând un fel de dop, care astupă urechea, pricinuind văjuituri în ureche și chiar surzenie. În astfel de cazuri trebuie să se facă spălături cu apă caldă. Acestea spălături le poate face mai bine doctorul, care are și unelte trebuincioase pentru aceasta.

3. **Corpi străini în ureche.** Adevseori din nebagare de seamă, sau la copii jucându-se, intră în ureche grăunțe, pui de fasole, pietricele sau gadine cum sunt urechelnițe, muște, ploșnițe. Toate acestea trebuie scoase îndată din ureche. Scoaterea nu e bine s'o facă oricine, ci numai un om priceput sau un doctor.

4. **Spargerea tobei.** Se poate întâmpla din cauza corpilor străini, ce intră în ureche sau din cauza loviturilor peste ureche. Semnele sunt: dureri mari, curgere de sânge din ureche și surzenie.

Urechea mijlocie și urechea dinlăuntru încă se pot imbolnăvi și din aceasta cauză vine surzenia. De aceea, oricine, îndatăce bagă de seamă, că are ceva dureri sau neajunsuri la ureche, trebuie să încerce să le delătore și să-și vindece urechile. Căci auzul odată pierdut, nu mai revine.

Ion Popu-Câmpeanu

Gandhi, conducătorul, indienilor eliberat. Cetitorii noștri își amintesc desigur despre răscoalele indienilor, din anul trecut, contra conducerii europene întronată în țara lor. Ei voiau să facă pe europeni să se retragă din India, ca astfel să poată și ei trăi sub propria lor conducere. În acest scop partidul naționalist-indian, sub conducerea lui Gandhi, a făcut mai multe răscoale contra stărilor așezați în India precum și contra întreprinderilor lor comerciale și industriale. S'au făcut atunci între armatele guvernului și răsculați lupte vrednice de orice câmp de războiu. O mare parte din cei răsculați au fost prinși și puși la închisoare. Între cei închiși a fost și conducătorul lor Gandhi. În 26 Ianuarie, guvernul din India, a pus pe picior liber pe Gandhi și alți câțiva fruntași mai de seamă. Se spune că Gandhi ar fi refuzat să părăsească

închisoarea, până nu se vor elibera toți cei arestați cu ocazia mișcărilor conduse de el. Cererea lui nu s'a primit, căci cei arestați — din Aprilie 1930 până la 1 Ianuarie 1931 — sunt peste 50,000. Cauza pentru care s'a făcut eliberarea lui Gandhi se crede a fi faptul că guvernul vrea să schimbe constituția țării pentru a delătura în viitor asemenea mișcări revoluționare.

Cultura Inului

Cauzele scaderii prețului la cereale sunt multe. Cei mai învățați oamenii din toate țările și din întregă lumea își sfârmă capul să afle, cari sunt cauzele adevărate ale acestei scaderi ucizătoare. Între alte multe cauze, aproape toți convin în aceea, că țările mari, cum sunt America, Rusia, apoi altele mai mici dar cu locuitori puțini, cum este Australia și altele, dispunând de teritorii extinse cari nu cunosc tăișul ferului plugului și colții grapei și dispunând de tot felul de unelte și mașini perfecționate, după războiul mondial, au spart și desfundat teritorii imense și le-au cultivat apoi cu cereale. Știm cu toții că locurile de nou sparte, cari n'au fost cultivate niciodată cu grâu, secară, orez, ovăș, porumb sau cucuruz ș. a., ce bogate roade dau și în anii mai puțin prielnici, dar apoi dacă și Dumnezeu își varsă darul său, trimițând peste ogoarele lor timp favorabil, ploaie și căldură de ajuns! În cazul din urmă producția acestor locuri e înzecită, nu numai într'un an, ci în zeci de ani următori. Mai adaugăm că în multe țări este limitată ori chiar oprită producerea spiritului din cereale. Astfel s'au îngrădit cantitățile cele mari de cereale, încât statele nu știu ce se mai facă cu ele.

În cazuri de aceste lumea s'a gândit și a schimbat plantele de cultură nerentabile cu altele mai rentabile. Amintesc numai un caz. În America, tot America. Regiunea orașului Rochester (statul New-York) înainte de asta cu 20 ani era grânarul principal al Statelor Unite. Astăzi e transformat pe o rază sau extindere de 60 km. într'o livadă frumoasă de pomi roditori, iar morile preșerate pe malurile fluviului Genesee au dispărut pentru a face loc la mai multe de 2000 uzine pentru uscarea poamelor cari se plătesc cu prețuri neasemănat mai urcate ca cerealele.

Să schimbăm deci și noi barămi în parte unele plante de cultură, cari nu mai rentează îndestulitor, cu altele mai rentabile.

O plantă rentabilă de cultură este astăzi **inul**, care ne răspunde munca în două direcțiuni, cu semințele ei și cu fuiorul, care ne dă pânza cea fină, moale aleasă și țititoare.

Ca să vedeți cât de căutată e sămânța de in din care se stoarce oleul cel fin și prețios folosit în mii de chipuri în industrie, pictură și ca aliment (în prepararea mâncărilor), amintesc că pe lângă marea cantitate de sămânță de in ce o produce pe teritorii extinse Dania, Olanda, Germania, Belgia, Tirolul, Silesia, Sicilia, Rusia ș. a., aceasta nu e de ajuns spre a acoperi lipsele Europei, ci anual impoartă numai din Argentina (America) 20 milioane chintale (măgi metrice sau 200 vagoane) sămânță de in.

Cultura inului atât de răspândit odinioară și în țara noastră când toată suflarea românească ține posturile rânduite de biserică, iar bumbacul era puțin folosit, a dat înapoi. Mai întâi au părăsit țărani și mai pe urmă și domni cu moșiile lor mari. Cauza se crede că ar fi folosirea cât mai mult a bumbacului, care era mai ieftin ca inul și cânepa. Aceasta astăzi nu mai stă, că azi e mai scumpă pânza de in ca cea de bumbac, iar ce țititoare e, cu mult mai țititoare ca cea de bumbac.

Inul se poate cultiva: sau numai pentru sãmânță, sau numai pentru fuior sau pentru amândouă deodată.

Să ne interesăm, cari dintre acestea produse ale inului, sãmânța ori fuiorul, ne rãsplătesc mai bine munca și cheltuelile, și să ne apucăm de lucru ceice avem puțințã la aceasta.

Clima. Inului îi plăce clima umedã, cu căldură moderatã. Seceta prea mare și înghețurile târzii de primãvara îi stricã, ca și cănepei.

Aceasta fiind clima cea mai plăcutã pentru in, el reușește foarte bine în regiunile muntoase și pe marginile sau țãrmurii râurilor, vãilor și pãraelor.

Locul. Inul nu-i prea alegãtor în loc. Îi priește destul de bine locul nisipos, argilos ori mijlociu, numai să fie în stare bunã, destul de gras și umed de ajuns. Țelinile și trifoiștile de nou sparte sau desfundate sunt neintrecute pentru in.

Inul produce destul de bine și în ogoarele cari au fost cultivate cu plante prãșitoare, porumb sau cucuruz, napi sau sfeclã, cartofi ș. a. Bine produce și în locurile cultivate cu spicoase, grâu, secarã, orz ș. a. cum și în locurile cultivate cu pãstãioase, mazãre, bob, linte, mãzãrice ș. a. Dupã el, adecã în dupã in, nu produce niciodatã. Numai dupã 6—8 ani se poate semãna iarãș în acelaș loc.

Gunoirea. Dacă locul nostru nu e destul de gras, se poate gunoi cu gunoi bine putred, niciodatã înșã cu gunoi proaspet. Foarte bine îi priește compostul, gunoiul dela galițe, sau paserile de curte.

Cele mai bune și cele mai cu folos îngrășăminte pentru terenurile cultivate cu in sunt îngrășămintele potasice (de caliu) și sarea comunã (de bucãtãrie).

Între îngrășămintele potasice (de caliu) ce ne stau la îndemânã amintesc cenușã, fie de lemn, fie de paie, ogringi, tulei sau strugeni de porumb sau cucuruz, ori și alte rãmãșițe de cotoare de plante. Pe un jug. ne-ar trebui 10—20 chintale (10—20 mãji m.) cenușã.

Atãta cenușã înșã rar s'ar putea strãnge la casã. În loc de cenușã ne folosim de îngrășămintele potasice din țãri strãine cari se scot din pãmânt, de pe la bãile de sare, cum sunt cele dela Strassfurth (Germania) și Caluj (Cehoslovaecia), de unde țara noastrã împoartã mari cantitãți în fiecare an, cari sunt: Cainita, Carnilita și Silvinita.

La astfel de îngrășãmintẽ, dacã dorim sã-le folosim, putem ajunge prin mijlocirea Camerelor de Agriculturã.

Un foarte bun îngrășãmant pentru terenurile cultivate cu in este sarea comunã sau de bucãtãrie, care se poate procura ușor dela bãile sau ocnele de sare de pe la noi, care fiind amestecatã cu pãmânt e destul de ieftinã. Pe 1 jug. ne trebuie cam 1—2 chintale sau mãgi metrice, cari se presarã toamna pe loc înainte de a-l ara.

Fuiorul produs pe locurile acestea va fi cu mult mai lung, mai moale și mai elastic.

Nicolae Pop
prof. pens.

Diul Iosif Marcu, cantor. »Noul Testament« costã 60 Lei. Cãrți de rugãciune sunt cu 12, 20, 40, 60 și 80 Lei. Carte de versuri la morți nu sunt. Trimite banii înainte, mai adãugând 5 Lei pentru porto și vei primi cãrțile dorite. — Ca să te poți muta întraltã comunã, e greu, fiindcã astãzi sunt cantori destui pretutindenea. Îți mulțumim cã ești atãt de bun, de împarți gazetele noastre în comunã.

Diul învãțãtor V. Fãget. În ce privește »Cultul Inimii lui Isus«. Vã rog, adresați-Vã pãr. Dr. Anton Gabor Iași, episcopia catolicã. Sf. Sa Vã va da toate lãmuririle de lipsã. — »Oastea Domnului« dela Sibiu este pentru credincioșii ortodocși, deci credincioșilor noștrii le este oprit a se înscrie într'o societate potrivnicã bisericii noastre. — Publicãm bucuos orice mișcare culturalã dela sate, deci și activitatea »Cercurilor Culturale« ale învãțãtorilor, cu o singurã condiție: rapoartele sã fie cãt se poate mai scurte.

Diul Ungur Petru în B. Am spus de nenumãrate ori cã nu noi suntem de vinã, dacã nu primiți gazeta la vreme. Dela noi pleacã regulat Joi, cel mult Vinerea. — Smirnã puteți comanda prin oricare prãvălie mai mare dela orașe, ori chiar prin farmacie.

Ludovic Vida, Carei: Incã n'a apãrut volumul III și IV din »Dureri și bucurii«. Poate mai târziu.

Zaharie Mihali, Dej. »Cultura Creștinã« nu mai apare.

Am primit cãte 45 Lei dela urmãtorii: Ioan Ardelean, Honcoș Ioan, Sãrb Iacob, Șerban Vasile I. P., Bãlțean Vasile.

Cãte 180 Lei: M. Vasile Popa, Valeriu Stoian, Emil Solomon, Of. parohial Cutiș, Valer Platon, Dionisiu Dancea, Ioan Tãrnãvean, Tãmaș Antoniu, Gavril Deac, Kiss Andreiu I. Gh., Ioan Nicula, Farca Gh. N., Tincăș Ioan, Misãraș Andreiu I. S., Schiau Teodor, Vasile Tomuș, I. S. Ordean, Fica Oniga, Biserica Ighiu, Eleonora Cãmpeanu, Ioan Neamțiu I. Cr., Ioan Giurgiu, Petre Antonicã, Ioan Cristea Ghini, Surorile de caritate Turulung, Ioan Mãxer, Maricã Pompeiu, Baciu Tiberiu, Filimon Ioan, Bai Ioan.

Cãte 200 Lei: Furtõș Mateiu, Popa Ioan I. Dosie, Maria Hurghiș, Nicolae Dorõș, Marian Demetriu, George Cotoșman, Petrindean Ilarie.

Alte sume: Lascu Dumitru 50; Teodor Suciul I. G. 130; Iuliu Birou 90; Ioan Dunere 225; Grigore Balota 187; Biserica Fetindia 320; Gavril Mircea 100; Mihail Gãzduc 540; Demetriu Șaitõș 90; Virgil Stanciu 300; Gregoriu Selegan 90; Ciorzan Coriolan 107; Fãrcăș Georgehe 50; Olțean Solomon 40; Agentura »Astra« Rodna 574; Covrig Ioan I. S. I. D. 150; Buzan Tãnase 270; Tinege Petru 100; Traian Brad 100; Gedeon Vasu 30; Pãtruca Barna 390; Marian Demetriu 300; Notariatul Derna 164; Morar Vasile I. G. 90; Gligor Ioan 360; I. Barbier 75; Truța Gligor 140; Toader Cucuorean 167;

Redactor: IULIU MAIOR.

Cãrți religioase

În vremurile acestea grele, când biserica noastrã este atacatã din toate pãrțile și dușmanii ni-se înmulțesc din zi în zi, pe masa fiecãrui creștin ar trebui sã se afle cãt mai multe cãrți religioase.

Astfel de cãrticele sunt »Cãrțile Bunului Creștin«, cari apar la Blaj și pe cari ar trebui sã le citeasã fiecare creștin.

Iată numerii apãruți pãnã acum:

Nr. 4. Darul lui Dumnezeu, ne aratã cum putem deveni fii și moștenii ai împãrãției cerurilor. Cãrticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. Adevãrata fericire, ne aratã cum putem fi fericiți aici pe pãmânt, și mai ales în lumea cealaltã. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. Taina Spovedaniei, ne dã toate

îndrumãrile de lipsã pentru ca sã putem face o spovedanie bunã și cum se cade. 116 pagini, prețul 15 lei.

No. 7. Tãlcuirea apostolilor din Duminicile de peste an, este o broșurã fãrã de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. Legea strãmoșeascã, ne aratã, care este legea cu adevãrat strãmoșeascã a neamului românesc. Aceastã broșurã nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. Tãlcuirea Evangheliilor din toate sãrbãtorile de peste an, nici nu mai trebuie recomandatã. Trebuie sã o aibã fiecare creștin care cerceteazã biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. Tãlcuirea apostolilor din toate sãrbãtorilor de peste an, în care aflã tot creștinul explicații apostolii, cari sunt cei mai grei de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. Taina tainelor: sfântã cuminecãturã, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecã cel puțin odatã la an, dupãcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei celce vrea sã se spovedeascã. 96 pagini, prețul Lei 8.

Toate aceste broșuri cuprind la oaltã 1239 pagini și se pot avea cu prețul de 145 Lei, ceea ce este într'adevãr aproape pe nimic. Mãieftin nici nu se poate pofti.

Celce trimite 145 Lei Librãriei Seminariale din Blaj, le primește fãrã de a avea spese postale; pe când dacã cumpãrã cãte una treuie sã mai adaugã la prețul fiecãrei cãrticele și cãte 3 lei spese postale.

Nrii 1, 2 și 3 ai »Cãrților Bunului Creștin« s'au epuizat (trecut) și se vor retipãri numai dupãce va trece oriza aceasta grozavã.

Datorința fiecãrui creștin bun este sã se teascã și sã rãspãndeascã aceste cãrticele.

Ceții deci și rãspândiți: »Cãrțile Bunului Creștin«.

Noul mers al trenurilor

Incepând cu sfãrșitul lui Februarie trenurile vor circula prin gara Blaj în modul urmãtor:

Spre București:	Spre Cluj:
Ora 2,03 Personal	Ora 0,54 Expr. (Arad)
" 5,41 Express	" 3,17 Personal
" 6,10 Personal	" 6,54 Accl. (Arad)
" 11,15 Personal	" 9,02 Accelerat
" 14,28 Rapid	" 14,36 Personal
" 17,17 Personal	" 16,50 Rapid
" 21,47 Accelerat	" 18,35 Pers. (Temeș)
" 22,52 Accl. (Arad)	" 21,46 Personal

Tãrnava-Micã:

Spre Praid:	Sosește la Blaj:
Ora 7,02 Mixt	Ora 8,46 Personal
" 14,50 Personal	" 21,31 Mixt

Nr. G. 4627—1930

Publicație de licitație

Subsemnatul portãrel prin aceasta publicã cã în baza deciziei Nr. G. 4627—1930 a Jãdecãtoriei de ocol Blaj în favorul reclamatului Banca Generalã de Credit repr. prin avocatul Dr. Ilarie Aldea din Blaj pentru încasarea creanței de 13000 Lei — bani și acse fixeazã termen de licitație pe ziua de Martie 1931, orele 11 a. m., la fața locului în Roșia de Secaș la locuința urmãrișilor unde se vor vinde prin licitație publicã judiciarã 1 motor de benzinã, 1 mașinã de lãnã și scãlãmãnãtor de lãnã în valoare de 45.000 Lei bani.

În caz de nevoie și sub prețul de estimatã Blaj, la 12 Februarie 1931.

(1378) 1—1 ss. ARTHUR BERAN
portãrel delegat

ATENȚIUNE!

Societatea »Sf. Ion Gurã de Aur« din Oradea, prezintã publicului cititor și totodatã recomandã spre hranã sufleteascã un mic rod al ostenețelor sale:

„Meditații Eucharistice“

dupã sf. Ioan Vianney. Sunt traduse într-o limbã frumoasã și pe hãrtie finã. 320 — 300 pagini. Prețul 40 Lei.

Se pot comanda la Soc. »Sf. Ion Gurã de Aur«, Oradea, Parcul Ștefan cel Mare 8.